22-M ELECCIONS MUNICIPALS 2011

Pescar, xerrar, cuinar

EL PERFIL
Carles Pàramo
Roses CiU

Salvador Garcia-Arbós

Carles Pàramo i Ponsetí és un dels polítics més coneguts de l'escena gironina. Ha estat alcalde de Roses i president de la Diputació de Girona.

El seu carisma no deixa indiferent. Té defensors i detractors, especialment en les files dels seus rivals polítics, però també algun entre els seus socis: una part Unió va pressionar perquè ell no fos el candidat a Roses, però Convergència es va imposar per mantenir el seu candidat. L'han dut als jutjats: "Tinc l'honor d'haver estat denunciat nou cops i totes nou vegades el cas ha estat arxivat o sobresegut."

Nega que al seu municipi hi hagi dos bàndols: "Roses no està dividit. Es confonen sovint interessos immobiliaris amb interessos polítics. I estic orgullós que, quan CiU va ser al govern de Roses, vam aprovar el parc natural del Cap de Creus, protegint moltes hectàrees de l'especulació. Dec ser l'excepció de tots els alcaldes de la costa catalans, i fins i tot dels de tot el litoral de l'Estat espanyol: un alcalde que en catorze anys no només no ha requalificat ni un sol metre quadrat, sinó que n'ha desqualificat prop d'un milió." I no s'està de denunciar que en els últims quatre anys aquest milió ha passat a tornar a ser urbanitzable.

En aquesta darrers quatre anys al purgatori de l'oposició, ha estat en campanya permanent per recuperar l'alcaldia de Roses. Durant la seva carrera política, Pàramo n'ha viscut de tots colors, al govern i a l'oposició: ha estat víctima de mocions de censura, ha tingut majories absolutes i ha hagut de pactar.

Entre el 1987 i el 1989, va ser regidor del govern. Entre el 1989 i el 1991, va ser a l'oposició. Va ser alcalde entre el 1993 i el 2007. I entre el 2007 i el 2011 ha tornat a ser fora del govern rosinc, tot i haver guanyat les municipals. El 27 de maig del 2007 va perdre tres regidors i, en conseqüència, la majoria absoluta que tenia des de feia vuit anys. Per adobar-ho, també va haver de deixar la presidència de la Diputació de Girona, càrrec que va ocupar entre el 1999 i el 2007.

Ha estat sempre un negociador hàbil i un polític populista. Se sent bé fent vida amb el poble i en les activitats populars. És pescador, des del 1982, armador (propietari) d'una part del Norai, un vaixell d'arrossegament a bord del qual es va manifestar l'octubre del 2005 en el bloqueig del port de Barcelona al costat del sector pesquer català. Els pescadors li van agrair i aplaudir el gest. A alguns polítics no els va agradar o ho van considerar un error o oportunisme. De fet, el 2000, quan CiU governava, ja havia participat en unes altres protestes al costat dels pescadors: "Em sento molt a prop dels pescadors. No puc anar a menjar suquet amb ells quan és Sant Pere i no serhi quan tenen problemes greus."

Carles Pàramo i Ponsetí. Nascut el 20 d'agost del 1949 a Roses, és casat i pare d'un noi i d'una noia. I, sobretot, avi d'un nen de dos anys i d'una nena d'un mes ■ LLUÍS SERRAT

La pesca és una de les seves quatre aficions al costat de la cuina, la conversa i caminar. Ressalta que cuinar és el que més s'assembla a la política: "gaudeixes del que fas, pensant com ho disfrutaran els altres. La vocació de servei del cuiner i del polític és la mateixa: compartir resultats."

A la Diputació també va deixar petja. En el primer any de la seva presidència, la Diputació de Girona va aprovar un pla per garantir ajuts a projectes municipals, sobretot per fomentar la inversió als petits i mitjans municipis, els més mancats de recursos. Del seu pas a la Diputació destaquen alguns comentaris visionaris, alguns de molt criticats, en especial dos sobre el futur de l'aeroport de Girona, l'abril del 2004: "S'hauria d'entrar en un procés de crear una empresa mixta per estar preparats per al dia que l'Estat decideixi privatitzar els aeroports". "No podem fer una estació que ha de donar servei a mig milió de persones al centre de Girona, sense aparcaments suficients i assetjada de semàfors. Si fóssim intel·ligents, l'estació del TGV hauria de ser a Vilobí."

Sobre si s'ha plantejat deixar la política, assegura que ho té de forma permanent al cap: "I després d'aquestes eleccions, passi el que passi, seré feliç tant si governem com si he de tornar a la vida normal."

